



Biroul permanent al Senatului
Bp 203 / P. O. 2014

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind interzicerea autonomiei teritoriale și a oricărei forme de secesionism

Analizând **propunerea legislativă privind interzicerea autonomiei teritoriale și a oricărei forme de secesionism**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B303 din 12.06.2014,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect interzicerea, sub sancțiune penală, a oricărui demers „sub formă de mitinguri, manifestații publice, dezbateri, inițiative politice sau civice prin care este susținută autonomia teritorială sau orice formă de secesionism”, precum și a afișării, în același scop de „steaguri, însemne, pancarte, bannere sau afișe, indiferent de împrejurare și circumstanțe”.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că, în măsura în care propunerea legislativă are în vedere, de fapt, **interzicerea incitării publice la separatism teritorial** prevăzută de art.30 alin.(7) din Constituție, coroborat cu alin.(1) al aceluiași articol, este necesar ca **titlul**, precum și **art.1** să fie revăzute, în sensul utilizării sintagmei sus-menționate, prevăzută de Legea fundamentală.

În plus, la titlu, sintagma „Propunerea legislativă privind” trebuie înlocuită cu expresia „Lege privind”.

Totodată, apreciem că, pentru corelare cu dispozițiile constituționale, în locul menționării exprese a modalităților de

săvârșire a faptei, **art.1** ar trebui să prevadă interzicerea incitări publice, **sub orice formă**, la separatism teritorial.

3. În ceea ce privește reglementarea cuprinsă în **art.2**, semnalăm următoarele:


a) Prevederea în două articole distincte a incriminării faptelor săvârșite de persoana fizică și persoana juridică nu este necesară, având în vedere caracterul de generalitate a răspunderii persoanei juridice. Așa cum s-a subliniat în doctrină¹, Codul penal „nu instituie nicio limitare în privința infracțiunilor susceptibile de a fi comise de o persoană juridică, ceea ce înseamnă că, în principiu, aceasta poate comite orice infracțiune prevăzută de Codul penal sau de legile speciale”.

b) În ceea ce privește prevederea, în alin.(2), a pedepsei constând în „desființarea persoanei juridice”, precizăm că această soluție legislativă nu poate fi acceptată, având în vedere cadrul general al răspunderii persoanei juridice, astfel cum acesta este stabilit de Codul penal.

Astfel, potrivit art.136 alin.(2) din Codul penal, pedeapsa principală aplicabilă persoanei juridice este **amenda**, în limitele speciale prevăzute de art.137.

Este adevărat că, în cazul răspunderii penale a persoanei juridice poate fi aplicată, în condițiile art.139 din Codul penal, și pedeapsa complementară a **dizolvării** persoanei juridice, însă aceasta **nu poate fi aplicată decât pe lângă o pedeapsă principală**. Mai mult decât atât, potrivit art.141 din Codul penal, pedeapsa complementară a dizolvării persoanei juridice nu poate fi aplicată instituțiilor publice, partidelor politice, sindicatelor, patronatelor și organizațiilor religioase ori aparținând minorităților naționale, constituite potrivit legii, și nici persoanelor juridice care își desfășoară activitatea în domeniul presei.

Având în vedere observațiile de mai sus, se impune reformularea corespunzătoare a **art.2**.


PRESEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. *801/8.07.2014*

¹ Corina Voicu, Andreea Simona Uzlău, Raluca Moroșanu, Cristinel Ghigheci, *Noul Cod penal - Ghid de aplicare pentru practicieni*, Editura Hamangiu, București, 2014, p.222.